

Til norske kvinner og menn

Taler

Haakon 7

Dato

16 juni 1940

Sted

London

Omstendigheter

Kongen taler etter at Kongen, Kronprinsen og Regjeringen hadde måttet forlate Norge.

1 Norske kvinner og menn!

Det er ved vemodige følelser, jeg i dag taler til det norske folk.

5 Hendelsene i Nord-Norge i begynnelsen av denne måned førte med sig, at en fortsatt kamp på norsk grunn måtte opgis; Våre allierte var tvunget til inntil videre å samle sine krefter på andre fronter og uten alliertes hjelp var det ikke mulig å fortsette en kamp, som for Nord-Norge bare vilde ha medført ytterligere ødeleggelser.

10

Jeg måtte derfor sammen med Kronprinsen og Regjeringen gå til det tunge skritt å forlate landet.

15 Jeg håper og tror at alle forstår den overvinnelse, det var for mig å ta bestemmelsen; å forlate landet, hvor jeg i 35 år har levet sammen med folket og hvor jeg har levet lykkelig. Nettopp nu, når det norske folk har det ondt og det krymper sig under undertrykkerens hæl, hadde jeg helst villet bli i landet og delt også disse jerntunge tider med mitt folk.

20 Det er imidlertid mitt inderlige håp, at det norske folk vil forstå de beveggrunner, som fikk mig til å velge ett nytt opholdssted, hvorfra vi kan fortsette å arbeide for vårt lands frigjørelse. Jeg vil herfra sammen med Regjeringen efter beste evne ta hånd i de mange administrative, finansielle og politiske saker, som vi kan føre frem. Vi vil våke over den betydningsfulle del av
25 Norge som ennu er fri, nemlig vår handelsflåte, og se til, at det norske flagg stadig skal vaie på alle hav.

30 Det mig til stor trøst, at jeg på denne måte - selv utenfor Norges grenser - kan arbeide for mitt land og mitt folk.

Jeg ønsker å uttale en varm takk til alle norske soldater, matroser og frivillige hjelpearbeidere for deres innsats for landets forsvar; dere har alle utført et godt og trofast arbeide.

35

Og til alle pårørende av dem, som satte livet til i kampen for vår frihet og selvstendighet, - på slagmarken eller som uskyldige ofre for flyangrepene - sender Kronprinsen og jeg vår varme og dypfølte deltakelse i deres sorg.

40 Vi kjemper mot en fiende, som ikke forstår oss, og som ikke fatter den grunnfestede fedrelandskjærighet, som bor i alle nordmenns sinn, og som vi, som nu er i utlendighet, mer enn nogensinde er oppfylt av. Det er helt utenkelig for oss, at vi ikke skulde fortsette å bygge og bo i et Norge, hvor vi selv bestemmer over vår skjebne og vi kan ikke tro, at frihetstrangen og frihetsviljen
45 nogensinde skal dø i nordmenns hjerter.

Det norske folk har aldrig, selv i nedgangstider, vært noe trellefolk og det er det heller ikke i dag. Vi har vist, at vi kan styre oss selv og vi har grunn til å være stolt av landet vårt, bygget opp som det er på fedrenes verk i 1814 og i 1905 og på et
50 sosialt grunnlag, som tar sikte på å skape gode livsvilkår for hele folket.

Jeg sender sammen med Kronprinsen de varmeste hilsener til alle norske kvinner og menn, - i hus og hytte. La oss alle sette vår lit til fremtiden; la oss si som skyssgutten i 1814: "Husk at Gud står attåt" og la oss minnes
55 fedrelandssangens ord:

"Landet vilde han beskytte
Skjønt det mørkt så ut".

60 Gud signe vårt dyre fedreland.

Kilde

www.kongehuset.no

65 Emner

Andre verdenskrig, Radiotale

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/til-norske-kvinner-og-menn>

70

75

80

85

90

95

100

105